

SENTINȚĂ
în numele Legii

07 septembrie 2012
Chișinău

mun.

Judecătoria Botanica

Instanța compusă din:

Președinte Balan Gh.

Grefier Burduja Iu., Cojocaru M., Crîlov L., Bantuș T.

Cu participarea:

Procurorului Grosu O.

Apărătorului Murzac A.

Traducătorului Rusu S., Rachîțaia T., Levandiuc D., Âiiubova-Moraru E.,
Cobzaru T., Cristidul S.

examinând în ședință judiciară publică cauza penală de învinuire a
lui

Majar V V, născut la xx august xxxx în s.
M , raionul C , cetățean al Republicii
Moldova, studii superioare, nu lucrează
oficial, supus militar, căsătorit , are la
întreținere doi copii minori, domiciliat în
mun. Chișinău, or. D , str. I C , x/x, ap. 8,
fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de **art. 361 alin.(1), art. art. 27, 190 alin.(5)**
și art. 190 alin.(4) Cod penal,-

a constatat:

Inculpatul M V V a fost învinuit în săvârșirea unor infracțiuni în
următoarele circumstanțe:

<!--[if !supportLists]-->**I.** <!--[endif]--
>**Deținerea și folosirea de către M V**
V a documentului oficial fals care
acordă drepturi

Prin rechizitoriu inculpatul M V V este învinuit în aceea, că „în luna mai
2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul
înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al societății
comerciale „H ” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub
pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ

amplasat pe str. Albișoara, 82/8, mun. Chișinău, a întocmit un contract fals nr. 08/05 datat cu 28.05.2009, și anume ștampila rotundă a SC „H” SA fiind aplicată cu ajutorul tehnicii de multiplicare, precum și a efectuat personal semnătura din numele directorului SA „H ” – B V., ulterior, știind cu certitudine că contractul indicat este fals, l-a deținut o perioadă nedeterminată de timp, după care, l-a folosit în scopul dobândirii ilicite a automobilului de model „T A ” cu n. î. C MY xxx a. p. 2006 în valoare de 11000 EURO de la A B ”.

Faptele numite ale lui M V V procurorul le-a încadrat juridic în prevederile **art. 361 alin.(1) Cod penal, adică „deținerea și folosirea documentului oficial fals care acordă drepturi”**.

În ședință judiciară procurorul prezentând probele a considerat, că inculpatul M V V a comis infracțiunea sus arătată.

Analizând minuțios și apreciind probele acumulate și prezentate de acuzatorul de stat, instanța de judecată consideră o așa concluzie incorectă, fiindcă învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, iar inculpatul M V V în baza articolului sus numit urmează a fi achitat.

Concret concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

**<!--[if !supportLists]-->I. <!--[endif]-->CIRCUMSTANȚELE
CAUZEI STABILITE DE INSTANȚA DE JUDECATĂ**

<!--[if !supportLists]-->1. <!--[endif]-->În perioada 21 februarie 2009 – 16 iunie 2009 inculpatul M V V a activat la ÎM „E ” SRL în calitate de manager.

<!--[if !supportLists]-->2. <!--[endif]-->În circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală și instanța de judecată, la cererea inculpatului M V V de angajare la serviciu, datată cu 08 aprilie 2009 (f.d.-57, vol. I), ÎM „E ” SRL, în persoana administratoarei E G , a perfectat:

<!--[if !supportLists]-->a) <!--[endif]-->Ordinul cu privire la angajarea inculpatului M V V la lucru, nr. 5-Ca datat cu 08 aprilie 2009 (f.d.-56, vol. I).

<!--[if !supportLists]-->b) <!--[endif]-->Contractul individual de muncă, încheiat cu inculpatul M V V , nr. 04/09 datat cu 08 aprilie 2009 (f.d.-58-59, vol. I).

<!--[if !supportLists]-->c) <!--[endif]-->Contractul cu privire la răspunderea materială individuală, încheiat cu inculpatul M V V , nr. 04/09 datat cu 08 aprilie 2009 (f.d.-60, vol. I).

<!--[if !supportLists]-->d) <!--[endif]-->Fișa de post datată cu 08 aprilie 2009 (f.d.-61-63, vol. I).

- <!--[if !supportLists]-->e) <!--[endif]-->Ordinul cu privire la eliberarea din post a inculpatului M V V , nr. 5/1- CE din 07 mai 2009 în temeiul art. 86 alin.(1) lit. h) Codul muncii.
- <!--[if !supportLists]-->3. <!--[endif]-->În aceleași circumstanțe, de către managerul resurse umane al ÎM „E ” SRL, T B au fost întocmite:
- <!--[if !supportLists]-->a) <!--[endif]-->Nota informativă, datată cu 28 aprilie 2009 (f.d.-76, vol. II), prin care o înștiința pe administratoarea E G despre lipsa nemotivată de la serviciu a inculpatului M V V , începând cu data de 21 aprilie 2009.
- <!--[if !supportLists]-->4. <!--[endif]-->Avizul nr. 5, datat cu 07 mai 2009, semnat de către administratoarea ÎM „E ” SRL E G (f.d.-77, vol. II), prin care îl înștiința pe inculpatul M V V , că a fost concediat, precum și despre necesitatea prezentării pe parcursul zilei de 08 mai 2009 pentru a-și primi salariul și carnetul de muncă.
- <!--[if !supportLists]-->5. <!--[endif]-->Avizul nr. 02/09, datat cu 07 mai 2009, semnat de către administratoarea ÎM „E ” SRL E G (f.d.-240, vol. I), prin care îl înștiința pe inculpatul M V V , că a fost concediat, precum și despre necesitatea prezentării pe parcursul zilei de 08 mai 2009 pentru a-și primi salariul și carnetul de muncă.
- <!--[if !supportLists]-->6. <!--[endif]-->Conform Ordinului cu privire la acordarea concediului, nr. 104-Co din 15 aprilie 2009 (f.d.-243, vol. I), E G i-a fost acordat concediu de odihnă anual pe perioada 2008 – 2009 cu durata de 16 zile calendaristice cu începere de la 21 mai 2009 până la 05 iunie 2009.
- <!--[if !supportLists]-->7. <!--[endif]-->La data de 28 mai 2009 inculpatul M V V i-a prezentat părții vătămate A B pentru semnare contractul nr. 08/05 de investiție în construcția complexului locativ (f.d.-67-69, vol. I), conform pct. 3.1 al căruia ultimul, în calitate de investitor, a încheiat contractul cu SA „H ”, în calitate de executant, în persoana directorului general V B și urma să investească suma de 62000 EURO într-un apartament cu trei odăi din blocul locativ din str. A , xx/x, mun. Chișinău, iar conform pct. 6.3 a contractului *„suma de bani în vloare de 11500 EURO se pîrmește ca trecere în cont și se calculează în cadrul obligațiilor de executare a investitorului cu privire la introducerea primei tranșe investiționale în mărimea sumei curente ...”*.
- <!--[if !supportLists]-->8. <!--[endif]-->Potrivit Raportului de expertiză, nr. 137 din 21 septembrie 2009 (f.d.-86-95, vol. I), *„impresiunile ștampilei rotunde a SA „H ” în contractul prezentat nr. 08/05 din 28.05.2009, sînt efectuate cu ajutorul tehnicii de multiplicare (imprimantă cu get color)”*.

<!--[if !supportLists]-->9. <!--[endif]-->Potrivit Raportului de expertiză, nr. 147 din 08 octombrie 2009 (f.d.-103-113, vol. I), „*semnătura din rubrica „Executantul”, în contractul prezentat nr. 08/05 din 28.05.2009, sânt efectuate, probabil de către M V V*”.

<!--[if !supportLists]-->10. <!--[endif]-->Conform extrasului din Registrul de evidență a carnetelor de muncă (f.d.-241, vol. I), inculpatul M V V și-a ridicat carnetul de muncă la data de 29 iulie 2010).

Fiind audiat în ședință judiciară, inculpatul *M V V* a recunoscut faptul falsificării contractului nominalizat, dar nu este de acord cu scopul incriminat de către orgaunul de urmărire penală.

A declarat, că la 21februarie 2009 de către E G , care deținea funcția de administrator, a fost angajat cu un termen de probă de 4 săptămâni, în calitate de manager la ÎM „E ” SRL, care era o companie fiică a SA „H ”, unde a activat până la data de 16 iunie 2009, zi care a coincis cu revenirea ultimei din concediul de odihnă anual.

A confirmat, că a scris personal cererea de angajare la serviciu, datată cu 08 aprilie 2009 (f.d.-57, vol. I), că a semnat personal Ordinul cu privire la angajarea la lucru nr. 5-Ca din 08 aprilie 2009 (f.d.-56, vol. I), Contractul individual de muncă nr. 04/09 din 08 aprilie 2009 (f.d.-58-59, vol. I), Contractul cu privire la răspunderea materială individuală nr. 04/09 din 08 aprilie 2009 (f.d.-60, vol. I) și Fișa de post din 08 aprilie 2009 (f.d.-61-63, vol. I), refuzând să explice în ce circumstanțe.

A precizat, că în afară de salariul de funcție în mărime de 1650 lei, indicat în contractul individual de muncă, mai primea și 2,45 % din suma de vânzare a apartamentului, că salariul îl primea la contabilitatea ÎM „E ” SRL de la contabila pe nume S , pentru ce semna într-un registru, că ultima a plecat în luna iunie 2009 în concediul de maternitate.

A mai precizat, că pentru luna februarie 2009 a primit salariul în mărime de 3000 lei, pentru luna martie 2009 – 10000 lei, pentru luna aprilie 2009 – 6800 lei, pentru luna mai 2009 – 5000 lei, iar pentru lunai iunie 2009 – 2800 lei.

A adăugat, că la ÎM „E ” SRL erau trei manageri – el, P A și S L .

A menționat, că fiecărui manager de către E G i-a fost repartizat un număr de 60 apartamente în blocul din str. A , xx/x, mun. Chișinău, care era construit de SRL „E ”, ce făcea parte tot din SA „H ”, pentru a găsi cumpărători (clienți) în scopul realizării acestora.

De asemenea, a menționat, că contractele de investiție erau diferite, ele prevedeau diferite forme de achitare (bani cheș, transfer bancar, schimb materiale de construcție și tehnică de construcție, prestarea diferitor servicii pentru construcția blocului, etc.), care era stabilită de administrator, manager și client, după ce se perfecta contractul.

A mai precizat, că în perioada de activitate la ÎM „E ” SRL a vândut aproximativ 15 apartamente.

A mai declarat, că perioada angajării lui la ÎM „E ” SRL a coincis cu perioada de criză la SRL „E ”, întrucât nu aveau suficiente surse financiare pentru procurarea materialelor de construcție, angajarea tehnicii, de aceea construcția blocului locativ nominalizat mergea încet. Din aceste considerente trebuiau vândute apartamentele menționate.

În cadrul SA „H ” au fost stabilite mai multe forme și modalități, care ar putea garanta o eventuală investiție în construcția blocului locativ din partea clienților (investitorilor), una din ele fiind încasarea avansului în mărime de 1500 EURO – 5000 EURO de la aceștea din urmă (în dependență de posibilitățile financiare) de către administratorul E G , care concomitent era și director financiar la SA „H ”.

A adăugat, că pentru avans se elibera bon de plată, semnat de către E G , pe care se aplica ștampilele ÎM „E ” SRL și SA „H ”, iar suma avansului se păstra la dânsa până la încheierea contractului, după ce se depunea în contabilitatea SA „H ” în contul costului apartamentului.

A concretizat, că depunerea avansului era și pentru clienți o garanție, că apartamentul nu va fi vândut altcuiva.

Una și cea mai importantă indicație verbală a ultimei era întreprinderea de către manageri a tuturor măsurilor pentru parvenirea cât mai rapidă de la clienți a surselor financiare în scopul investirii lor în construcția blocului locativ indicat.

A adăugat, că altă modalitate de atragere a clienților era posibilitatea achitării apartamentelor în rate într-o perioadă de 5 ani.

A adăugat, că a falsificat contractul menționat, întrucât i-a plăcut și dorea să procure automobilul nominalizat de la A B la prețul de 11500 EURO indicat de către acesta.

Fiind audiat în ședință judiciară, **partea vătămată A B** a declarat instanței de judecată cum a făcut cunoștință cu inculpatul M V Valeri și în ce circumstanțe a fost încheiat contractul indicat (declarațiile părții vătămăte A B sunt expuse mai jos la analiza următorului capăt de învinuire).

Fiind audiată în ședință judiciară, **martora G E** a declarat instanței de judecată, că îl cunoaște pe inculpatul M V V , întrucât în perioada 09 aprilie 2009 – 07 mai 2009 a fost angajat în calitate de manager pe vânzări la ÎM „E ” SRL, unde dânsa era administrator, dar nu cunoaște, dacă acesta din urmă a fost angajat cu termen de probă.

A mai declarat, că la angajarea în funcție i-a făcut cunoștință inculpautului M V V cu ordinul de angajare. Tot atunci ultimul a semnat contractul individual de muncă, precum și fișa de post.

A precizat, că în cazul angajării sau eliberării din serviciu a managerului pe vânzări, în aceiași zi i se prezintă pazei obiectului informația respectivă și persoana.

A menționat, că în obligațiile managerului este de a găsi clientul, de a perfectă contractul, coordonându-l cu dânsa și juristul, iar după ce se semnează de client în biroul managerului, contractul se prezintă secretarei directorului general, care-l prezintă ultimului pentru semnare, după ce se înregistrează atribuindu-i număr și dată, iar ea aplică ștampila SA „H ” pe acest contract.

A precizat, că semnarea contractelor are loc în conformitate cu Regulamentul elaborat la SA „H ”.

A mai menționat, că banii pentru achitarea apartamentului se transmit la casa centrală a SA „H ” cu eliberarea dispoziției de încasare și a facturii fiscale, managerului pe vânzări fiindu-i interzisă primirea a careva sume în contul vinderii apartamentului.

A precizat, că la mijlocul lunii mai 2009, când ea se afla în concediu de odihnă anual, de la secția cadre i s-a spus, că inculpatul M V V a dispărut. După aceasta personal l-a contactat pe acesta din umră la numărul telefonului de serviciu, precum și acasă, pentru a întoarce numărul telefonului de serviciu, fiindcă era dat în ziar pentru publicitate, însă nu l-a găsit, de aceia la sfârșitul lunii mai 2009 dânsul a fost concediat.

Tot ea a declarat, că la 07 mai 2009 inculpatul M V V a fost concediat în legătură cu absența nemotivată de la serviciu, ordinul de concediere fiindu-i adus la cunoștință prin poștă.

Crede, că la sediul SA „H ” se află copiile scrisorilor expediate inculpatului M V V i însoțite de avize de recepție, conform cărora acesta trebuia să se prezinte la oficiu pentru a-i prezenta ordinul de concediere și a-i înmâna carnetul de muncă, dar nu cunoaște, cum lui i-a fost adus la cunoștință despre concedierea din serviciu.

Nu ține minte, dacă la începutul lunii iunie 2009 l-a văzut pe inculpatul M V V la oficiul SA „H ”, precizând că intrarea în oficiu se efectuează cu cartele electronice.

A menționat, că inculpatul M V V putea să se prezinte la obiect cu clienții, fiindcă nu au fost înștiințați paznicii despre concedierea lui, care a avut loc la începutul lunii iunie 2009.

A mai menționat, că colaboratorii secției pază a SA „H ” l-au găsit pe inculpatul M V V și l-au adus de două ori la oficiu pentru a face explicații după concedierea lui, dar carnetul de muncă nu i s-a înmânat atunci, întrucât s-a scăpat din vedere.

Cunoaște, că inculpatului M V V i-a fost eliberat carnetul de muncă după ce a avut loc prima ședință de judecată (după 07 iulie 2009), când el s-a prezentat la secția resurse umane a SA „H ”.

Fiind audiată în ședință judiciară, **martora B T** a declarat instanței de judecată, că inculpatul M V V a fost angajat al ÎM „E ” SRL și a fost concediat la 07 mai 2009, despre care fapt, precum și temeiurile concedierii ultimul a fost înștiințat prin poștă.

A precizat, că ea a observat, că inculpatul M V V lipsește de la serviciu, dar nu cunoaște peste câte zile a fost concediat după dispariția lui.

A mai precizat, că nu l-a văzut pe inculpatul M V V în oficiul SA „H ” după concedierea lui.

De asemenea, a precizat, că paznicii sunt înștiințați, când se angajează/concediază persoanele la serviciu.

A mai declarat, că nu i-a restituit carnetul de muncă inculpatului M V V , fără a explica motivul.

Fiind audiat în ședință judiciară, **martorul B V** a declarat instanței de judecată, că îl cunoaște pe inculpatul M V V din martie 2009, întrucât a fost angajat la ÎM „E ” SRL.

A mai declarat, că nu ține minte, dacă managerul pe vânzări trebuia să încaseze careva sume.

De asemenea, a declarat, că nu știe, care era necesitatea de a încheia cu inculpatul M V V contract de răspundere materială.

Tot el a declarat, că managerul pe vânzări are dreptul să negocieze prețul apartamentului, conducându-se de lista prețurilor aprobată la SA „H ”.

Fiind audiată în ședință judiciară, **martora P A** a declarat instanței de judecată, că activează la SA „H ” în calitate de manager pe marketing și vânzări din anul 2008, iar pe inculpatul M V V îl cunoaște din anul 2009, întrucât el, de asemenea, a activat în aceeași funcție la SA „H ”.

A precizat, că inculpatul M V V a activat la SA „H ” în decurs de câteva luni, fiind îmbrăcat în haine de iarnă când s-a angajat la serviciu, iar când s-a concediat era îmbrăcat în haine ușoare.

A mai precizat, că împreună cu inculpatul M V V și S L vindeau apartamente și avea un câștig de 4000 – 4500 lei lunar.

A menționat, că activitatea lor consta în prezentarea informației despre apartamente, ieșirea la șantier pentru a arăta apartamentul, transmiterea contractului-tip clientului pentru a face cunoștință acasă cu dânsul, iar dacă era de acord cu condițiile contractului, îl semna. Mai departe contractul se transmitea secretarei directorului, care îl prezenta directorului pentru semnare, iar mai departe nu se mai ocupau de aceste contracte.

A precizat, că recipise nu se eliberau clientului, dar se făcea contract de arvună, că în dependență de suma introdusă se făceau reduceri.

A adăugat, că lunar se vindeau câteva apartamente.

Tot ea a declarat, că nu cunoaște circumstanțele concedierii inculpatului M V V de la serviciu și transmiterii bunurilor ÎM „E ” SRL de către acesta.

<!--[if !supportLists]-->I. <!--[endif]-->ARGUMENTELE PĂRȚII ACUZĂRII

În susținerea acestui capăt de învinuire acuzatorul de stat a invocat:

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->contractul nr. 08/05 de investiție în construcția complexului locativ (f.d.-67-69, vol. I), încheiat între partea vătămată A B în calitate de investitor, și SA „H ”, în calitate de executant, în persoana directorului general V B ,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Raportul de expertiză, nr. 137 din 21 septembrie 2009, analizat mai sus (f.d.-86-95, vol. I), care confirmă faptul, că acest contract este falsificat,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Raportul de expertiză, nr. 147 din 08 octombrie 2009, analizat mai sus (f.d.-103-113, vol. I), care, de asemenea, confirmă faptul, că acest contract este falsificat,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Declarațiile inculpatului M V V , declarațiile părții vătămate A B , declarațiile martorilor G E , B T , B V și P A , care au fost expuse mai sus.

<!--[if !supportLists]-->I. <!--[endif]-->ARGUMENTELE PĂRȚII APĂRĂRII

În susținerea poziției de apărare pe acest capăt de învinuire partea apărării a invocat:

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->nu a fost probat faptul, că inculpatul M V V a deținut și folosit contractul nr. 08/05 de investiție în construcția complexului locativ,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->lipsa obiectului material al infracțiunii, întrucât contractul nominalizat nu este document oficial, fiind doar un înscris sub semnătură privată.

<!--[if !supportLists]-->I. <!--[endif]-->APRECIEREA INSTANȚEI

Conform **art. 6 alin.(1) a Legii privind accesul la informație, nr. 982-XVI din 11.05.2000**, *„informații oficiale sânt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate,*

*selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept”, iar conform **alin.(2) al aceluiași articol** „drept documente purtătoare de informații sânt considerate:*

- 1) oricare din următoarele (sau o parte din acestea):
 - a) orice hârtie sau alt material pe care există un înscris;*
 - b) o hartă, un plan, un desen, o fotografie;*
 - c) orice hârtie sau alt material pe care sânt marcaje, figuri, simboluri sau perforări care au un sens pentru persoanele calificate să le interpreteze;*
 - d) orice obiect sau material din care pot fi reproduse sunete, imagini sau înscrisuri cu sau fără ajutorul unui alt articol sau mecanism;*
 - e) orice alt înregistrator de informație apărut ca rezultat al progresului tehnic;**
- 2) orice copie sau reproducere a purtătorilor de informații menționați la punctul 1) al prezentului alineat;*
- 3) orice parte a unei copii sau reproduceri menționate la punctul 2) al prezentului alineat.”*

Potrivit **art. 4 alin.(2) a Legii privind actele legislative, nr. 780-XV din 27.12.2001**, „*actul legislativ trebuie să fie în concordanță cu cadrul juridic existent*”, iar potrivit **art. 19 lit. e) a Legii precitate**, „*terminologia utilizată în actul elaborat este constantă și uniformă ca și în celelalte acte legislative*”.

În situația în care în sistemul de drept al Republicii Moldova nu există un alt act normativ, care să conțină definiția noțiunii de „**document oficial**”, urmează a fi acceptat conceptul de „**document oficial**” inserat în **art. 6 a Legii privind accesul la informație, nr. 982-XVI din 11.05.2000**.

În cadrul probatoriului s-a constatat incontestabil, că contractul nr. 08/05 de investiție în construcția complexului locativ este falsificat.

De asemenea, este incontestabil, că acesta a fost falsificat de către inculpatul Ma V V , care a recunoscut acest fapt.

În același timp, în cadrul aceluiași probatoriu nu și-a găsit confirmare faptul nici că acest contract a fost deținut și folosit de către inculpatul M V V , acordându-i acestuia careva drepturi, nici faptul că acesta este document oficial ori instanței de judecată nu i-au fost prezentate careva probe, precum că acest „**document privat**” a fost înregistrat de careva organ sau persoană oficială, convertindu-l în așa mod în „**document oficial**”.

Prin urmare, în infracțiunea prevăzută de art. 361 alin.(1) Cod penal incriminată inculpatului M V V **lipsește obiectul material** al acesteia.

În situația în care contractul nominalizat nu este document oficial, nu poate fi incriminată nici deținerea și folosirea acestuia de către inculpatul M V V .

Deci, lipsește și fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de deținere și folosire a documentului oficial fals.

De aici concluzia, că în infracțiunea nominalizată ***lipsește și latura obiectivă***.

Potrivit **art. 390 alin.(1) pct. 3) CPP**, „*sentința de achitare se adoptă dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”.

Prin urmare, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, având în vedere faptul că de către organul de urmărire penală n-a fost probată obiectul și, respectiv, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de **art. 361 alin.(1) Cod penal**, instanța de judecată ajunge la o concluzie unică și incontestabilă – pe acest capăt de învinuire inculpatul M V V urmează a fi achitat, întrucât **fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii**.

<!--[if !supportLists]-->**II.** <!--[endif]--
>***Tentativa de dobândire ilicită de către M V V a bunurilor lui A B în proporții deosebit de mari***

Prin rechizitoriu inculpatul M V V este învinuit în aceia, că „*pe parcursul lunii mai 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al societății comerciale „H ” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. A , xx/x, mun. Chișinău, a întocmit cu A B contractul nr. 08/05 fals, în baza căruia a încercat să dobândească ilegal de la investitor automobilul de model „T A ” cu n. î. C MYxxx a. p. 2006 în valoare de 11000 EURO (la momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de BNM, 168185,6 lei), ceia ce constituie proporții mari (nu „deosebit de mari”, cum ar fi corect), însă din cauze independente de voința acestuia, intențiile sale criminale nu au fost duse până la capăt”*”.

Faptele numite ale lui M V V procurorul le-a încadrat juridic în prevederile **art. 27, 190 alin.(5) Cod penal** – „***tentativă de escrocherie, adică tentativă de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari***”.

În ședință judiciară procurorul prezentând probele a considerat, că inculpatul M V V a comis infracțiunea sus arătată.

Analizând minuțios și apreciind probele acumulate și prezentate de acuzatorul de stat, instanța de judecată consideră o așa concluzie incorectă, fiindcă învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, deoarece inculpatul M V V a comis în această parte o contravenție.

Concret concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

II. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI STABILITE DE INSTANȚA DE JUDECATĂ

1. În parte sunt valabile circumstanțele stabilite la analiza capătului de învinuire analizat mai sus, ce țin de falsificarea contractului nr. 08/05 de investiție în construcția complexului locativ (f.d.-67-69, vol. I).

2. La începutul lunii mai 2009 inculpatul M V V a încheiat cu partea vătămată A B un contract de chirie a automobilului de model „T A ” cu n. î. C MY xxx, a. p. 2006.

3. Conform unei înțelegeri verbale dintre ei, inculpatul M V V urma să cumpere la un preț de 11000 EURO de la partea vătămată A B automobilul nominalizat prin introducerea acestei sume în calitate de investiție în construcția unui apartament cu trei odăi în blocul locativ din str. A , xx/x, mun. Chișinău, care era construit de către SA „H ”, unde primul activa în calitate de manager pe vânzări.

4. În una din zilele lunii august 2009 partea vătămată A B și-a ridicat de la inculpatul M V V automobilul de model „T A ” cu n. î. C MY xxx, a. p. 2006, depistând că ultimul i-a perfectat un contract fals de investiție în blocul locativ nominalizat.

5. Tot atunci partea vătămată A B i-a înaintat inculpatului M V V a i pretenții materiale în sumă de 3000 EURO pentru exploatarea automobilului nominalizat, sumă pe care ultimul n-a achitat-o.

6. La 03 septembrie 2009 partea vătămată A B a depus plângere către organele de poliție (f.d.-17, vol. I), prin care a solicitat să fie atras la răspundere penală inculpatul M V V , care în perioada lunii mai 2009, aflându-se pe bd. T , x, mun. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere a dobândit ilicit de la dânsul suma de 3500 EURO.

7. În explicațiile părții vătămate A B fără dată (f.d.-18, vol. I), ultimul indică asupra faptului că automobilul de model „T A ”, cu n. î. C MY xxx, a. p. 2004 (*în rechizitoriu fiind indicat alt automobil*), urma să rămână ca gaj pentru SA „H ” în persoana inculpatului M V V , care l-a închiriat la 01 mai 2009 în oficiul lui din bd. T , x, mun. Chișinău. A mai indicat, că la 28 mai 2009 inculpatul M V V i-a adus în oficiu contractul de investiție în construcția complexului locativ din str. A , xx/x, mun. Chișinău, că i-a transmis acestuia în același oficiu în calitate de gaj 500 EURO fără a indica data,

că din aceste considerente acesta din urmă îi datorează suma indicată de 500 EURO și 3000 EURO pentru chiria automobilului, fără a indica despre intenția ultimului de a dobândi ilicit de la dânsul acest automobil.

<!--[if !supportLists]-->**8.** <!--[endif]-->La 11 septembrie 2009 partea vătămată A B a înaintat către ofițerul superior de urmărire penală a SUP a CPS Botanica, mun. Chișinău, Iurie Doroftei o cerere (f.d.-36, vol. I), prin care a solicitat să fie recunoscut să fie recunoscut în calitate de parte vătămată în prezentul proces pe motiv, că i-a fost cauzat prin infracțiune un prejudiciu material în mărime de 54101 lei.

<!--[if !supportLists]-->**9.** <!--[endif]-->În procesul-verbal de audiere a părții vătămate din 11 septembrie 2009 (f.d.-38, vol. I), partea vătămată A B a indicat, că în luna mai 2009 dădea în chirie automobilul de model „T A”, cu n. î. C MY xxx, a. p. 2006 (*în rechizitoriu fiind indicat alt automobil*), că pentru trei zile inculpatul M V V i-a achitat chiria pe acest automobil, dar mai departe a hotărât să nu mai încaseze de la acesta chiria, dacă el i-a spus, că intenționează să cumpere de la dânsul automobilul, că i-a transmis ultimului în contul procurării apartamentului pe str. A , xx/x, mun. Chișinău suma de 3500 EURO.

<!--[if !supportLists]-->**10.** <!--[endif]-->Prin ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din 11 septembrie 2009 (f.d.-39, vol. I), A B a fost recunoscut în calitate de parte civilă, întrucât i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 54101 lei.

<!--[if !supportLists]-->**11.** <!--[endif]-->Conform procesului-verbal de confruntare din 14 aprilie 2010, petrecut între inculpatul M V V și partea vătămată Al B (f.d.-169-170, vol. I), ultimul a declarat (f.d.-170 verso, vol. I), că nu i-a dat careva sume de bani inculpatului M V V , dar acesta i-a rămas dator cu 3000 EURO pentru perioada de aproximativ 5-6 luni, în care s-a folosit de automobilul „T A”, iar primul a declarat, că s-a folosit de acest automobil o perioadă de aproximativ două luni și jumătate, pentru care îi este dator cu suma de 1800 EURO.

Fiind audiat în ședință judiciară, **inculpatul M V V** a declarat instanței de judecată, că n-a avut intenția de a dobândi de la partea vătămată Albouz Basel automobilul de model „T A”. Ultimul nici nu era proprietarul acestui automobil, dar îl închiria de la altă persoană.

A mai declarat, că de acest automobil s-a folosit și în baza contractului de închiriere, încheiat cu partea vătămată A B .

Tot el a declarat, că în contractul fals eliberat părții vătămate A B era indicat, că prima rată pentru achitarea apartamentului de către ultimul era de 11500 EURO, care constituia costul automobilului la aprecierea acestuia.

De asemenea, inculpatul M V V a declarat, că această sumă urma s-o achite el în contabilitatea SA „H ” după perfectarea contractului veritabil pe numele părții vătămate A B .

A precizat, că nu a avut intenția să-l ducă în eroare pe A B , întrucât era convins, că câștigul lui în timp scurt va acoperi costul automobilului. În afară de aceasta, urma să realizeze un teren al părinților în acest scop.

A menționat, că în timpul urmăririi penale a indicat, că a primit de la partea vătămată A B suma de 400 EURO, întrucât conveniseră, că această sumă va constitui plata pentru exploatarea automobilului, iar suma de 3500 EURO n-a primit-o de la acesta.

A adăugat, că nu este de acord cu declarațiile părții vătămate A B , că i-a cauzat un prejudiciu în mărime de 3000 EURO, întrucât n-a avut așa înțelegere cu dânsul.

A mai adăugat, că a calculat împreună cu ultimul, că în cazul încheierii cu dânsul a unui contract de chirie a automobilului, urma să-i achite suma de 1200 EURO, de aceia partea vătămată A B a fost de acord, după ce a fost audiat în ședință judiciară să-i achite această sumă.

Tot el a precizat, că nu este de acord cu declarațiile părții vătămate A B , conform cărora, după primirea de la dânsul a automobilului, l-a lăsat în gaj în or. N , în contul unei datorii, menționând că automobilul era lăsat la parcare acasă la G D (*în parte sunt valabile declarațiile inculpatului M V V făcute pe capătul de învinuire analizat mai sus*).

Fiind audiat în ședință judiciară, **partea vătămată A B** a declarat instanței de judecată, că atunci când a făcut cunoștință cu inculpatul M V V , ultimul s-a prezentat ca director al SA „H ”, iar când închiria automobile de la dânsul motiva, că firma unde activează are nevoie de acestea în legătură cu serviciul.

A mai declarat, că în luna martie sau aprilie 2009 inculpatul M V V a închiriat de la dânsul automobilul de model „T A ”, dar până la aceasta a luat alte mașini pe perioade mai scurte de timp (câteva zile).

Tot el a declarat, că în timpul discuțiilor, inculpatul M V V i-a propus ca în contul procurării unui apartament de la SA „H ”, în calitate de prima rată să fie costul automobilului de model „T A ”, apreciat de către dânsul la suma de 11000 EURO și acceptată de către primul.

A menționat, că apartamentul pe care urma să-l procure valora suma de 54000 EURO, la un preț de 550 EURO/m², iar plățile urma să le achite o dată la trei – șase luni câte 750 EURO, cu achitarea primei rate în mărime de 25 – 30 %, cu achitarea costului apartamentului timp de 5 sau chiar 7 ani.

A mai menționat, că pe parcurs de mai multe ori i-a propus inculpatului M V V să se întâlnească cu directorul SA „H ” pentru a încheia contractul pe apartament, întrucât primul se folosea de automobil și nu achita pentru aceasta.

Peste o perioadă de timp a fost invitat de către inculpatul M V V i la sediul SA „H ”, unde acesta i-a dat un contract semnat și ștampilat, convingându-se că acest contract este veritabil.

A precizat, că acest contract a fost încheiat în patru exemplare – unul i-a fost dat lui, iar trei au rămas la inculpatul M V V , care i-a spus, că le va transmite directorului SA „H ”, B V .

A adăugat, că inculpatul M V V l-a convins să înmatriculeze automobilul după dânsul, dar n-a făcut acest lucru, întrucât avocata lui (fără a o nominaliza) i-a spus să înmatriculeze automobilul pe numele acestuia, după ce contractul pe apartament va fi înregistrat la OCT Chișinău.

A mai precizat, că inculpatul M V V i-a spus, că nu poate înregistra contractul la OCT Chișinău, întrucât casa nu este dată în exploatare.

A declarat în continuare, că peste mai bine de o lună inculpatul M V V a dispărut, dar o dată la telefonul lui a răspuns o doamnă, care i-a spus, că este plecat în G împreună cu directorul SA „H ”, B V . Tot în acea perioadă a primit un SMS de la inculpatul M V V , care i-a comunicat, că se află după hotarele țării și-l va contacta la revinirea în țară.

A adăugat, că mai târziu a mai sunat la numărul de telefon a inculpatului M V V și iarăși i-a răspuns o doamnă, care i-a spus, că acesta este concediat și nu se mai folosește de acest număr. Când a întrebat-o, ce va fi cu apartamentul lui, dânsa i-a spus să ia contractul și să vină la sediul SA „H ”. Aici doamna menționată i-a spus, că contractul este fals. Acest lucru i l-a spus și directorul SA „H ”, B V , motivând că nu-i aparține nici semnătura, nici ștampila.

A mai adăugat, că după aceasta i-a trimis inculpatului M V V un SMS, prin care l-a înștiințat, că dacă nu-l contactează, se va adresa la poliție. Ultimul l-a contactat mai târziu și ei s-au întâlnit. La întâlnire acesta din urmă a venit fără automobil, iar mai târziu a recunoscut, că a lăsat automobilul în gaj, întrucât este dator cu bani.

După aceasta, la sfârșitul lunii august 2009, împreună cu inculpatul M V V și cu un prieten S S au plecat în or. N i. Aici, când persoana la care se afla automobilul i-a dat cheile pentru a vedea, dacă acesta-i în regulă, a luat automobilul și a venit în mun. Chișinău.

A precizat, că pe drum au convenit cu inculpatul M V V să-i achite pentru chiria automobilului suma de 3000 EURO, întrucât a avut încheiat contract de chirie a automobilului cu dânsul, calculele fiind făcute de către acesta.

De asemenea, a declarat, că ajunși în mun. Chișinău, într-un restaurant, inculpatul M V V i a scris o recipisă, precum că-i este dator cu suma de 3000 EURO, iar lui Sochircă Sergiu – cu 1500 EURO.

A precizat, că recipisa n-a fost scrisă pe numele lui, dar pe numele lui S S pe suma de 4500 EURO, iar mai târziu acesta din urmă i-a spus, că a pierdut recipisa.

A menționat, că după aceasta inculpatul M V V a dispărut fără să-i achite ceva, din care motiv s-a adresat la poliție.

A mai menționat, că peste două luni după ce a luat automobilul din or. N , l-a vândut la un preț de 9000 EURO.

A concretizat, că are pretenții față de inculpatul M V V pe suma de 3000 EURO pentru chiria automobilului, alte pretenții n-are.

II. ARGUMENTELE PĂRȚII ACUZĂRII

În susținerea acestui capăt de învinuire acuzatorul de stat a invocat:

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->contractul nr. 08/05 de investiție în construcția complexului locativ (f.d.-67-69, vol. I), încheiat între partea vătămată A B în calitate de investitor, și SA „H ”, în calitate de executant, în persoana directorului general V B ,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Raportul de expertiză, nr. 137 din 21 septembrie 2009, analizat mai sus (f.d.-86-95, vol. I), care confirmă faptul, că acest contract este falsificat,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Raportul de expertiză, nr. 147 din 08 octombrie 2009, analizat mai sus (f.d.-103-113, vol. I), care, de asemenea, confirmă faptul, că acest contract este falsificat,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->declarațiile inculpatului M V V , declarațiile părții vătămate A B , care au fost expuse mai sus, parțial declarațiile martorului S S , care vor fi expuse mai jos.

II. ARGUMENTELE PĂRȚII APĂRĂRII

În susținerea poziției de apărare pe acest capăt de învinuire partea apărării a invocat:

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->lipsa laturii subiective a infracțiunii, întucât inculpatul M V V n-a avut intenția de a dobândi automobilul părții vătămate A B în momentul transmiterii acestuia,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->declarațiile inculpatului M V V , declarațiile părții vătămate A B , care au fost expuse mai sus.

II. APRECIEREA INSTANȚEI

Conform **art. 14 alin.(1) Cod penal**, „*infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală*”, iar conform **alin.(2) al aceluiași articol**, „*nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni*”.

Din conținutul **art. 27 Cod penal** reiese, că „*se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârșirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul*”.

Art. 190 alin.(5) Cod penal prevede răspunderea pentru „*escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții deosebit de mari*”.

Potrivit **art. 126 alin.(1) Cod penal**, „*se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea mărfurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau un grup de persoane, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă*”.

Este cunoscut, că pentru întregirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal (escrocherie) este necesar a fi îndeplinite trei cerințe esențiale:

- <!--[if !supportLists]-->**1)** <!--[endif]-->fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni):
 - <!--[if !supportLists]-->**a)** <!--[endif]-->acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor;
 - <!--[if !supportLists]-->**b)** <!--[endif]-->acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă în înșelăciune (sau abuz de încredere);
- <!--[if !supportLists]-->**2)** <!--[endif]-->urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv;
- <!--[if !supportLists]-->**3)** <!--[endif]-->prezența legăturii de cauzalitate între fapta și urmările nominalizate.

Din cele expuse, rezultă, că prevederile art. 190 Cod penal sunt aplicabile atunci când se întâlnesc cumulativ următoarele condiții:

- <!--[if !supportLists]-->**1)** <!--[endif]-->înșelăciunea pasivă se află în legătură cauzală cu dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane,
- <!--[if !supportLists]-->**2)** <!--[endif]-->înșelăciunea pasivă se realizează înainte de apariția la făptuitor a posibilității reale de a se folosi și a dispune de bunurile, ce i-au fost transmise.

Potrivit pct. 15 alin.(2) Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, nr. 23 din 28.06.2004, *„primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat”*.

M V V a explicat, că nu avea asemenea intenție și procurorul n-a combătut această versiune a inculpatului.

Mai mult, contractul respectiv a fost falsificat ulterior transmiterii bunului (automobilului), dar nu cu scopul de a-l dobândi, întrucât partea vătămată A B a insistat asupra acestui fapt (cerea garanții).

Inculpatul M V V a declarat, că a întocmit contractul fals până va face rost de bani (în rezultatul vinderii terenului părinților), după ce urma să achite suma pentru apartament în locul părții vătămate A B și să perfecteze un contract veritabil.

În afară de aceasta, inițial inculpatul M V V deținea automobilul în baza unui temei legal – contractului de chirie, chiar a achitat plata chiriei pentru 3 zile, circumstanțe care au fost aduse la cunoștința instanței de către partea vătămată A B .

În continuare anume ultimul i-a propus inculpatului Major Vladislav Valeri să nu achite plata pentru chirie.

În circumstanțele analizate mai sus, având în vedere, că înșelăciunea din cadrul escrocheriei se deosebește de orice altă înșelăciune prin aceea, că ea e folosită la sustragerea averii, că această înșelăciune trebuie aplicată nu mai târziu decât momentul, când bunurile trec în posesia făptuitorului, că acțiunile inculpatului M V V n-au fost îndreptate la dobândirea automobilului părții vătămate A B , prețul căruia nici n-a fost stabilit de către organul de urmărire penală, că prin acțiunile sale primul i-a cauzat ultimului daune materiale (venit ratat) prin înșelăciune, asupra restituirii cărora a insistat acesta din urmă la adresarea către organele de poliție, instanța de judecată consideră, că acest capăt de învinuire nu și-a găsit confirmare în cadrul probatoriului.

În asemenea împrejurări, instanța de judecată a analizat posibilitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului M V V în prevederile **art. 196 alin.(1) Cod penal** – *„cauzarea de daune materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune, dacă fapta nu constituie o însușire”*, întrucât la adresarea către organele de poliție partea vătămată A B anume acest prejudiciu l-a avut în vedere (venitul ratat de pe urma chiriei automobilului).

Însă, nici de către organul de urmărire penală în timpul urmăririi penale, nici de procuror în cadrul cercetării judecătorești, n-a fost stabilită mărimea acestei

daune materiale (venit ratat), inculpatul M V V și partea vătămată A B având poziții distincte privitor la cuantumul acestora – ultimul indicând 3000 EURO pentru exploatarea automobilului pentru perioada de 5-6 luni, care trebuia să expire în octombrie-noiembrie 2009, însă automobilul de acum era vândut la acest termen, iar primul insistând asupra sumei de 1800 EURO pentru exploatarea automobilului timp de două luni și jumătate, această din urmă circumstanță găsindu-și confirmare în ședință judiciară.

În afară de aceasta, nici suma de 1800 EURO, nici chiar suma de 3000 EURO, reieșind din cursul oficial al BNM la momentul incriminării faptei lui M V V , reieșind din prevederile art. 126 alin.(1) Cod penal, nu constituia proporții mari.

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată consideră, că inculpatul M V V a comis contravenția continuă prevăzută de **art. 106 Cod contravențional** – *„cauzarea de daune materiale prin înșelăciune, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere și nu întrunește elementele unei infracțiuni”*.

Art. 332 alin.(2) Cod procedură penală prevede, că *„în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova”*, iar **art. 391 alin.(2) Cod procedură penală** prevede, că *„în cazul prevăzut în art. 332 alin.(2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute de Codul contravențional”*.

Conform **art. 11 alin.(1) Cod contravențional**, *„se consideră contravenție continuă fapta care se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității contravenționale ...”*, iar conform **alin.(2) al aceluiași articol**, *„contravenția continuă se consumă în momentul încetării acțiunii sau inacțiunii contravenționale sau al survenirii unor evenimente care împiedică această activitate”*.

Potrivit **art. 26 lit. d) Cod contravențional**, *„înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul prescripției răspunderii contravenționale”*.

În același context, **art. 30 alin.(1) Cod contravențional** prevede, că *„prescripția înlătură răspunderea contravențională”*.

Art. 30 alin.(2) Cod contravențional prevede, că *„termenul de prescripție a răspunderii contravenționale este de 3 luni”*, iar **alin.(3) al aceluiași articol** prevede, că *„termenul de prescripție curge de la data săvârșirii contravenției”*.

După cum reiese din prevederile **art. 441 alin.(1) lit. b) Cod contravențional**, *„procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la ... art. 20-31”*.

Din conținutul **art. 461 Cod contravențional**, de asemenea, reiese, că „în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional”.

Deci, în privința lui Majar Vladislav Valeri în această parte **procesul contravențional prevăzut de art. 106 Cod contravențional urmează a fi încetat din motivul expirării prescripției răspunderii contravenționale.**

<!--[if !supportLists]-->**III.** <!--[endif]-->
>Dobândirea ilicită de către M V V a bunurilor lui S S și G A în proporții mari

Prin rechizitoriu inculpatul M V V este învinuit în aceia, că „la sfârșitul lunii iunie 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „H ”, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. A , xx/x, mun. Chișinău, aflându-se pe adresa bd. T , x/x, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul S S , în calitate de avans, suma de 1500 EURO (ceia ce la momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de BNM, 23462,7 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de construcție a complexului locativ nominalizat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i lui S S un prejudiciu material în valoare de 23462,7 lei”.

Prin același rechizitoriu inculpatul M V V mai este învinuit în aceia, că „la începutul lunii iunie 2009, având intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, în rezultatul înșelării persoanelor, prezentându-se drept director financiar al SC „H ” SA, funcție care în realitate n-o deținea, prin înșelăciune, sub pretextul încheierii contractului de investiție în construcția complexului locativ amplasat pe str. A , xx/x, mun. Chișinău, a dobândit ilegal de la investitorul G A , în calitate de avans, suma de 2000 EURO (ceia ce la momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de BNM, 31470 lei), pentru îndeplinirea lucrărilor de construcție a complexului locativ indicat, bani pe care i-a însușit, cauzându-i părții vătămate G A un prejudiciu material considerabil în valoare de 31470 lei”.

Faptele numite ale lui Majar Vladislav Valeri procurorul le-a încadrat juridic în prevederile **art. 190 alin.(4) Cod penal – „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții mari”.**

În ședință judiciară procurorul prezentând probele a considerat, că inculpatul M V V a comis infracțiunea sus arătată.

Analizând minuțios și apreciind probele acumulate și prezentate de acuzatorul de stat, instanța de judecată consideră o așa concluzie incorectă, fiindcă învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, iar inculpatul M V V în baza articolului sus numit urmează a fi achitat.

Concret concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

III. CIRCUMSTANȚELE CAUZEI STABILITE DE INSTANȚA DE JUDECATĂ

- <!--[if !supportLists]-->1. <!--[endif]-->În perioada 21 februarie 2009 – 16 iunie 2009 inculpatul M V V a activat la ÎM „E ” SRL în calitate de manager pe vânzări.
- <!--[if !supportLists]-->2. <!--[endif]-->Conform recipisei din 25 mai 2009 (f.d.-47, vol. I), inculpatul M V V a primit la această dată de la S S suma de 1000 EURO și această sumă este achitată în calitate de avans pentru apartament, costul unui metru patrat fiind de 490 EURO.
- <!--[if !supportLists]-->3. <!--[endif]-->Conform recipisei din 01 iunie 2009 (f.d.-48, vol. I), inculpatul M V V a mai primit de la S S suma de 500 EURO și această sumă este primită, de asemenea, în calitate de avans pentru apartament, costul unui metru patrat fiind de 490 EURO.
- <!--[if !supportLists]-->4. <!--[endif]-->Conform recipisei din 05 iunie 2009 (f.d.-44, vol. I), inculpatul M V V a primit de la partea vătămată G A suma de bani în mărime de 1000 EURO în calitate de avans pentru apartamentul nr. xx, str. A , xx/x, mun. Chișinău, amplasat la etajul xx, blocul xxx, scara x. De asemenea, în recipisă este indicat, că apartamentul va fi vândut în perioada 12.08.2009 – 15.08.2009, precum și faptul că avansul se reține până la data de 12.08.2009, iar în cazul refuzului de a procura apartamentul, suma avansului se restituie integral.
- <!--[if !supportLists]-->5. <!--[endif]-->Conform recipisei din 10 iunie 2009 (f.d.-45, vol. I), inculpatul M V V , în același scop, cu aceleași condiții, a mai primit de la partea vătămată G A suma de bani în mărime de 1000 EURO.
- <!--[if !supportLists]-->6. <!--[endif]-->La 21 octombrie 2009 partea vătămată G A a depus plângere către organele de poliție (f.d.-40, vol. I), prin care a solicitat să fie atras la răspundere penală inculpatul M V V , care la finele lunii mai 2009 – începutul lunii iunie 2009, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul vânzării apartamentului din str. Al , xx/x, mun. Chișinău, a dobândit ilicit de la dânsul suma de 2000 EURO (echivalentul a 31407 lei).

<!--[if !supportLists]-->7. <!--[endif]-->Prin ordonanțele din 21 octombrie 2009 (f.d.-41, 43), G A a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă pe suma indicată mai sus.

<!--[if !supportLists]-->8. <!--[endif]-->Conform procesului-verbal de audiere a martorului din 15 septembrie 2009 (f.d.-46, vol. I), a fost audiat S S , care a declarat, că inculpatul M V V , în oficiul său, a primit de la dânsul, fără careva temei legal, în două rate suma de 1500 EURO în contul vinderii apartamentului din str. A , xx/x, mun. Chișinău, iar de la partea vătămată A B a primit suma de 3500 EURO.

<!--[if !supportLists]-->9. <!--[endif]-->Prin Declarația din 06 aprilie 2010, adresată Comisarului CPS Botanica, mun. Chișinău (f.d.-49, vol. I), S S a declarat, că-și retrage plângerea privind intentarea dosarului penal și atragerea la răspundere penală a inculpatului M V V în legătură cu faptul nerestituirii sumei de 1500 EURO, tot odată, solicitând încetarea urmăririi penale în privința lui, deoarece părinții acestuia și-au asumat obligația să-i restituie benevol într-un termen stabilit de comun acord.

<!--[if !supportLists]-->10. <!--[endif]-->Conform procesului-verbal de audiere a martorului din 09 aprilie 2010 (f.d.-50, vol. I), S S a declarat, că în cadrul dosarului penal pornit în privința lui M V V i de către CPS Botanica, mun. Chișinău, el personal n-a înaintat nici o plângere referitor la tragerea persoanei respective la răspundere penală, nu dorește să fie recunoscut în calitate de parte vătămată sau parte civilă în cauza dată, deoarece n-a înaintat vre-o acțiune civilă către acesta, iar la moment i-au fost restituiți toți banii, care i-a oferit acestuia, de aceia n-are nici o pretenție materială față de dânsul, indicând că dacă ultimul nu-i restituia banii în sumă de 1500 EURO, ar fi avut pretenții față de acesta din urmă.

<!--[if !supportLists]-->11. <!--[endif]-->Conform recipisei din 16 februarie 2012 (f.d.-57, vol. II), partea vătămată G A a primit de la inculpatul M V V suma de 2000 EURO, indicând că nu are careva pretenții materiale față de acesta.

Fiind audiat în ședință judiciară, **inculpatul M V V** a declarat instanței de judecată (în partea ce ține de capătul de învinuire în privința lui S S), că l-a cunoscut pe S S prin intermediul părții vătămate A B , fiind parteneri de afaceri.

A menționat, că ambii doreau să cumpere apartamente de la SA „H ” în blocul locativ din str. A , xx/x, mun. Chișinău.

A mai declarat, că după ce i-a eliberat recipise lui S S , ultimul a solicitat un termen pentru a acumula banii pentru achitarea integrală a apartamentului sau achitarea în rate pe un termen de 5 ani.

A precizat, că suma de 1500 EURO, primită de către dânsul de la S S și transmisă E G , nu urma să fie inclusă în costul apartamentului, dar a fost

destinată ca o mulțumire pentru ultima pentru a pregăti cea mai favorabilă ofertă în discuția cu directorul SA „H”, B V, iar primul știa cu ce scop i-a transmis banii.

A adăugat, că această modalitate de lucru i-a fost propusă lui de către însăși E G, care urmărea scopul de atragere a clienților, în așa mod activând și ceilalți manageri.

A mai adăugat, că nu cunoaște, de ce ultima nu și-a onorat obligațiile față de S S.

De asemenea, a precizat, că alte recipise, decât cele anexate la dosar pe numele lui S S, n-a scris.

Fiind audiat în ședință judiciară, ***inculpatul M V V*** a declarat instanței de judecată (*în partea ce ține de capătul de capătul de învinuire în privința părții vătămate G A*), că în luna iunie 2009, în timp ce se afla la șantier, la ÎM „E” SRL a telefonat partea vătămată G A. După aceasta el a fost telefonat de alt manager, care i-a spus, că acolo se va prezenta acesta din urmă și să-i explice totul, ce-i legat de construcția și procurarea apartamentelor la SA „H”. Peste ceva timp s-a întâlnit cu partea vătămată G A.

A precizat, că din start ultimul i-a spus, că apartamentul îl procură sora lui și dorește un apartament cu două odăi.

A mai declarat, că partea vătămată G A i-a comunicat, că sora lui urma să revină în țară la mijlocul lunii august 2009, de aceea a dorit să broneze apartamentul, care l-a văzut.

A adăugat, că i-a explicat părții vătămate G A, că bronzarea apartamentului este posibilă prin achitarea avansului de 2000 EURO.

A mai adăugat, că a convenit cu partea vătămată G A, că după ce-i va comunica surorii sale cele menționate și ea va accepta, dânsul va veni și va achita avansul într-un termen scurt.

De asemenea, a declarat, că peste 2 – 3 zile s-a întâlnit la șantier cu partea vătămată G A, care i-a transmis în contul avansului suma de 1000 EURO, pentru ce i-a eliberat recipisă.

A menționat, că nu l-a trimis la oficiul SA „H”, întrucât G E era în concediu, iar în lipsa ei nu avea cine elibera documente confirmative.

A mai menționat, că peste câteva zile iarăși s-a întâlnit cu partea vătămată G A, care i-a mai transmis în contul avansului suma de 1000 EURO, pentru ce i-a eliberat încă o recipisă.

De asemenea, a menționat, că la revenirea E G din concediul de odihnă, i-a transmis banii primiți de la partea vătămată G A, dar nu are confirmare, întrucât aceasta se realiza în cadrul relațiilor de serviciu.

De asemenea, a declarat, că în continuare E G urma să-l telefoneze pe partea vătămată G A , după ce, la revenirea surorii acestuia de peste hotare, să încheie cu ea contractul, dar acest lucru nu s-a făcut, iar el nu cunoaște motivul.

A precizat, că îi sunt cunoscute și alte persoane, care au nimerit în situația lui G A , care n-au primit nici avansul și nu au încheiat nici contract.

A adăugat, că după ce a transmis banii E G , a telefonat-o și i-a spus, că se duce la tratament și ea a fost de acord ca el să plece la tratament, dar de fapt intenționa să se concedieze din motiv că SA „H ” ducea în eroare clienții, modificând pe parcurs mărimea investițiilor pentru construcția apartamentelor, iar printre clienți erau cunoscuți și rude ale lui, în fața cărora nu dorea să roșească.

A mai adăugat, că telefonul cu cartelă primit de la serviciu l-a transmis serviciului tehnic de la SA „H ”, iar materialele de lucru a potențialilor clienți le-a transmis celorlați manageri.

De asemenea, a adăugat, că E G a negat faptul restituirii telefonului mobil cu cartela de serviciu, de aceea, pentru a-și primi unele din lucrurile lui rămase în oficiul SA „H ”, a fost nevoit să cumpere alt telefon (în parte sunt valabile declarațiile inculpatului M V V făcute pe capetele de învinuire analizate mai sus).

Fiind audiat în ședință judiciară, **partea vătămată G An** a declarat instanței de judecată, că-l cunoaște pe inculpatul M V V din primele zile ale lunii iunie 2009.

A mai declarat, că inițial a telefonat la oficiul SA „H ” în privința procurării apartamentului, unde o doamnă i-a răspuns, că la șantier se va apropia reprezentantul lor cu încă o persoană și să se prezinte acolo.

Aici s-a întâlnit cu inculpatul M V V , a văzut împreună cu dânsul mai multe apartamente, dar s-a oprit la unul de la etajul doi, convenind asupra prețului de 620 EURO/m².

A adăugat, că a convenit cu inculpatul M V V să achite prima rată de 50 % – 60 % din costul apartamentului.

A mai adăugat, că tot atunci l-a întrebat pe inculpatul M V V , dacă poate să achite un avans până vine sora din Italia și acesta a fost de acord.

De asemenea, a declarat, că în scopul bronării apartamentului a transmis 1000 EURO la 05 iunie 2009 și 1000 EURO la 10 iunie 2009, pentru ce inculpatul M V V i-a eliberat recipise. Tot atunci au convenit, că în cazul în care surorii nu-i va plăcea apartamentul, avansul îi va fi restituit.

Au mai convenit, că în luna august 2009, când va reveni sora de după hotare, îl va contacta pe inculpatul M V V .

Tot el a declarat, că la 15 august 2009, când a revenit sora din Italia, l-a telefonat pe inculpatul M V V , dar i-a răspuns o doamnă, care i-a comunicat, că ultimul nu mai activează și mai multe persoane îl caută cu aceleași întrebări.

Consideră, că recipisele eliberate lui de către inculpatul M V V sunt obligațiuni, conform cărora acesta trebuie să-i restituie banii.

Fiind audiat în ședință judiciară, ***martorul S S*** a declarat instanței de judecată, că îl cunoaște pe inculpatul M V V din luna august 2009 și a făcut cunoștință cu dânsul prin intermediul părții vătămate Albouz Basel, pe care-l cunoaște din anul 2007, întrucât practică aceeași afacere.

Ultimul i-a spus, că inculpatul M V V comercializează apartamente; la fel și acesta din urmă s-a prezentat ca director comercial al SA „H”.

A mai declarat, că în discuții cu inculpatul M V V a convenit să procure apartament la prețul de 490 EURO/m², ultimul arătându-i apartamentul amplasat în complexul locativ din str. A , xx/x, mun. Chișinău.

A precizat, că intenționa să facă investiții într-un apartament cu trei odăi la etajul patru cu costul de 50000 EURO cu achitarea primei rate de 9000 EURO, iar restul sumei în decurs de 5 ani.

A mai precizat, că pentru bronarea apartamentului, întrucât nu avea suma necesară pentru achitarea primei rate, la propunerea inculpatului M V V , i-a transmis contra recipise suma de 1500 EURO în două tranșe – mai întâi 1000 EURO, apoi încă 500 EURO.

A adăugat, că i-a spus inculpatului M V V , că timp de o lună și jumătate va face rost de bani pentru prima rată și îl va contacta la telefon.

În luna iulie 2009, când l-a contactat pe inculpatul M V V , telefonul acestuia era deconectat. Știind că dânsul activează la SA „H ”, a venit la oficiul acesteia din urmă, unde secretara E G i-a spus, că din acea zi inculpatul M V V nu mai activează.

Atunci l-a contactat pe partea vătămată A B , după ce s-au întâlnit și acesta i-a prezentat contractul de investiție, unde se vedea clar, că acel contract este fals. Tot atunci i-a spus ultimului, că cei de la SA „H ” nici nu știu de astfel de contract.

După aceasta, împreună cu partea vătămată A B , au încercat să-l găsească pe inculpatul M V V .

A mai adăugat, că partea vătămată A B l-a găsit pe acesta din urmă și toți trei împreună au plecat în or. N , de unde au luat automobilul primului.

A precizat, că este economist cu studii superioare și înțelege esența cuvântului „***avans***”, de aceia anume el a insistat ca acest cuvânt să fie indicat în recipise.

De asemenea, a declarat, că n-are careva pretenții față de inculpatul M V V, întrucât a încheiat un contract de împrumut cu sora acestuia pe suma de 1500 EURO.

Fiind audiată în ședință judiciară, ***martora G E*** a declarat instanței de judecată în această parte, că n-a primit careva sume bănești de la inculpatul M V V și nici nu trebuia să primească.

A mai declarat, că nu-și poate aminti, dacă clienți găsiți de inculpatul M V V au achitat sau nu sume bănești în contabilitate ca avans pentru apartamente.

De asemenea, a declarat, că inculpatul M V V n-a rugat-o să negocieze cu directorul general al SA „H ” condițiile contractuale la semnarea contractelor cu S S , G A și alții (*în parte sunt valabile declarațiile martorului G E făcute pe capătul de învinuire analizat mai sus*).

III. ARGUMENTELE PĂRȚII ACUZĂRII

În susținerea acestui capăt de învinuire acuzatorul de stat a invocat:

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Recipisele din 25 mai 2009 (f.d.-47, vol. I) și din 01 iunie 2009 (f.d.-48, vol. I), eliberate de către inculpatul M V V pe numele lui S S , conținutul cărora a fost analizat mai sus,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Recipisele din 05 iunie 2009 (f.d.-44, vol. I) și din 10 iunie 2009 (f.d.-45, vol. I), eliberate de către inculpatul M V V pe numele părții vătămate G A , conținutul cărora a fost analizat mai sus,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->Declarațiile inculpatului M V V , declarațiile părții vătămate G A , declarațiile martorului S S , care au fost expuse mai sus.

III. ARGUMENTELE PĂRȚII APĂRĂRII

În susținerea poziției de apărare pe acest capăt de învinuire partea apărării a invocat:

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->recipisele nominalizate, care confirmă existența unor relații civile între inculpatul M V V , pe de o parte, și partea vătămată G A , precum și martorul S S , pe de altă parte,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->indicarea în aceste recipise a adresei de domiciliu a inculpatului M V V , care denotă lipsa intenției acestuia de a dobândi ilicit de la ultimii sumele de bani incriminate,

<!--[if !supportLists]-->— <!--[endif]-->lipsa faptului infracțiunii și întemeierea învinuirii inculpatului M V V doar pe presupuneri.

III. APRECIEREA INSTANȚEI

Conform **art. 59 alin.(1) CPP**, „*parte vătămată este considerată persoana fizică sau juridică căreia i s-a cauzat prin infracțiune un prejudiciu moral, fizic sau material, recunoscută în această calitate, conform legii, cu acordul victimei*”.

Art. 93 alin.(1) CPP prevede, că „probele sânt elementele de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”, iar **art. 94 alin.(1) pct. 8) CPP**, „în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate instanței de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod”.

Potrivit **art. 96 alin.(1) pct. 1) CPP**, „în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei penale trebuie să se dovedească faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii, precum și cauzele care înlătură caracterul penal al faptei”, iar potrivit **art. 99 alin.(1) CPP**, „în procesul penal, probatoriul constă în invocarea de probe și propunerea de probe, admiterea și administrarea lor în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză”.

Art. 101 alin.(1) CPP stipulează, că „fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”.

În conformitate cu prevederile **art. 262 alin.(1) CPP**, „organul de urmărire penală poate fi sesizat despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea unei infracțiuni prevăzute de Codul penal prin:

1) plângere;

2) denunț;

3) autodenunț;

4) depistarea infracțiunii nemijlocit de către colaboratorii organului de urmărire penală”.

Din conținutul **art. 263 alin.(1) CPP** reiese, că „plângerea este înștiințarea făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică căreia i s-a cauzat un prejudiciu prin infracțiune”.

Conform **art. 274 alin.(1) CPP**, „organul de urmărire penală sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 dispune, prin ordonanță, începerea urmăririi penale în cazul în care, din cuprinsul actului de sesizare sau al actelor de constatare, rezultă o bănuială rezonabilă că a fost săvârșită o infracțiune și nu există vreuna din circumstanțele care exclud urmărirea penală, informând despre aceasta persoana care a înaintat sesizarea sau organul respectiv”, iar conform **alin.(2) al aceluiași articol**, „în cazul în care organul de urmărire penală se autosesizează în privința începerii urmăririi penale, el întocmește un proces-verbal în care consemnează cele constatate privitor la infracțiunea depistată, apoi, prin ordonanță, dispune începerea urmăririi penale”.

Conform **alin.(3) al articolului precizat**, „ordonanța de începere a urmăririi penale, emise de organul de urmărire penală, în termen de 24 de ore de la data începerii urmăririi penale, se supun confirmării de către procurorul care efectuează conducerea activității de urmărire penală, prezentându-i-se totodată și dosarul respectiv. Concomitent cu confirmarea pornirii urmăririi penale, procurorul fixează termenul de urmărire în cauza respectivă”.

După cum este stipulat în **art. 275 pct. 1) CPP**, „urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care nu există faptul infracțiunii”.

Art. 190 alin.(4) Cod penal prevede răspunderea pentru „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită în proporții mari”.

După cum a fost menționat mai sus, latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art. 190 alin.(4) Cod penal, se realizează prin:

1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni):

a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor;

b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă în înșelăciune (sau abuz de încredere);

2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv;

3) prezența legăturii de cauzalitate fapta și urmările nominalizate.

De asemenea, din cele expuse, rezultă, că prevederile art. 190 Cod penal sunt aplicabile atunci când se întâlnesc cumulativ următoarele condiții:

1) înșelăciunea pasivă se află în legătură cauzală cu dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane,

2) înșelăciunea pasivă se realizează înainte de apariția la făptuitor a posibilității reale de a se folosi și a dispune de bunurile, ce i-au fost transmise.

Potrivit aceluiaș **pct. 15 alin.(2) Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, nr. 23 din 28.06.2004**, „primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat”.

Inculpatul M V V a explicat, că nu avea asemenea intenție și procurorul n-a combătut această versiune a inculpatului.

Mai mult, ultimul a explicat, că primirea în avans a banilor în contul cumpărării apartamentelor de la potențialii clienți, era o modalitate de lucru la SA „H”, propusă de către E G, care era chiar administratoarea ÎM „E” SRL.

Această versiune a inculpatului M V V, de asemenea, n-a fost combătută de către procuror în cadrul probatoriului.

Mai mult, inculpatul M V V la primirea sumelor de bani atât de la partea vătămată G A, cât și de la S S, care nici n-a fost recunoscut parte vătămată în prezentul proces, a indicat în recipise, în calitate de „*avans*” pentru apartament, precum și datele de identitate ale lui, după care ușor poate fi găsit ori în circumstanțele, în care se susține, că primul urmărea scopul dobândirii ilicite a bunurilor (mijloacelor bănești) de la ultimii este absurd să-și indice aceste date.

În afară de aceasta, la cererea părții vătămate G A organul de urmărire penală nici n-a pornit proces penal în conformitate cu prevederile legislației procesual penale, iar de la S S nici n-a primit cererea respectivă, incriminându-i inculpatului M V V cauzarea de daune materiale primilor doi în afara procesului penal, care, în opinia instanței de judecată este ilegal și, respectiv, inadmisibil.

În sfârșit, atât martorului S S, cât și părții vătămate G A le-au fost restituite sumele de bani primite de la dâșii în baza recipiselor menționate de către inculpatul M V V, dâșii declarând că n-au nici un fele de pretenții față de ultimul.

Reieșind din faptul că atât partea vătămată G A, cât și martorul S S au avut posibilitate ca deținători de recipise, legalitatea căroră n-a fost pusă la îndoială de către inculpatul M V V, să-și apere drepturile subiective, adică să-și restituie sumele de bani și prin mijloacele justiției civile, fiind egali în drepturi și posibilități de a acționa pentru restabilirea valorilor lezate, că fapta acestuia din urmă a fost săvârșită în condițiile unui risc întemeiat din partea lui (mizarea eronată de a obține rapid beneficii pentru instituția, a cărei angajat era și, respectiv, câștig din activitatea de serviciu), ținând cont de atitudinea dânsului față de faptul transmiterii bunurilor (mijloacelor bănești), prezența disponibilității efective a acestuia de a-și executa angajamentele asumate, întrucât sumele bănești primite nu sunt exorbitante, restituirea lor confirmând elocvent această circumstanță, instanța de judecată consideră, că raporturile dintre primii și ultimul n-au depășit tărâmul dreptului civil, de aceea aplicarea de către organul de urmărire penală a mijloacele justiției penale a fost exagerată.

Reieșind din aceleași prevederile ale art. 101 alin.(1) CPP, raportându-le la dispozițiile Constituției, la pactele și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, instanța de judecată reține următoarele:

Învinuirea adusă inculpatului M V V, se raportează la un litigiu, care decurge din obligațiunile contractuale civile și, deci, urma a fi soluționat conform prevederilor legislației civile.

Existența relațiilor civile contractuale dintre inculpatul M V V , pe de o parte, și partea vătămată G A , precum și martorul S S , pe de altă parte, reiese și din conținutul recipisele sus indicate.

Caracterul civil al relațiilor dintre inculpatul M V V , partea vătămată G A și martorul S S reiese și din faptul, că ultimul nu s-au adresat către organele de drept pentru ca primul să fie atras la răspundere penală, dar a încercat și a soluționat litigiul pe cale amiabilă, confirmată prin Declarația din 06 aprilie 2010, adresată Comisarului CPS Botanica, mun. Chișinău, menționată mai sus.

Caracterul civil al acestor relații a fost stabilit și prin învinuirea adusă inculpatului M V V de către organul de urmărire penală, unde sumele primite de către ultimul de la partea vătămată G A și martorul S S sunt indicate ca primite în calitate de „avans”.

Punându-l sub învinuire pe M V V pe art. 190 alin.(4) Cod penal, ce derivă din ne îndeplinirea obligațiilor contractuale ale lui față de partea vătămată G A și martorul S S (fără ca ultimul să solicite aceasta), procurorul a ignorat prevederile legislației civile și dispozițiile actelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, adoptată la 4 noiembrie 1950 la Roma, care a intrat în vigoare pentru Republica Moldova la 12 septembrie 1997, art. 11 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, adoptat la 16 decembrie 1966 la New York, la care Republica Moldova a aderat la 28 iulie 1990, „nimeni nu poate fi privat de libertatea sa pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligație contractuală”.

Aderând la Consiliul Europei și la Convenția sus indicată, Republica Moldova și-a asumat obligația de a garanta drepturile și libertățile proclamate de Convenție pentru toate persoanele aflate sub jurisdicția sa.

Constituția Republicii Moldova stipulează în art. 4 alin.(1), că „dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate privitoare la care Republica Moldova este parte”, iar alin.(2) al articolului precitat prevede, că „dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale”.

Aceste dispoziții constituționale dau expresie unuia dintre principiile încrederii între statele comunității internaționale: **respectarea cu bună-credință a obligațiilor internaționale (pacta sunt servanda).**

Carta O.N.U., reliefând ideea că statele membre se angajează să creeze condiții necesare menținerii justiției și respectării obligațiilor decurgând din tratate

și din izvoare ale dreptului internațional, atribuie principiului *pacta sunt servanda* o semnificație mai largă, evaluându-l nu doar ca o regulă ce constă în obligația de a executa întocmai și cu bună-credință clauzele unui tratat, dar și de a îndeplini obligațiile ce decurg pentru fiecare stat din izvoarele dreptului internațional.

Prin **Hotărârea nr. 55 „Privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituție” din 14 octombrie 1999**, Curtea Constituțională a subliniat, că *„dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele internaționale privind drepturile fundamentale ale omului și legile interne ale Republicii Moldova, organele de drept sânt obligate să aplice reglementările internaționale”*.

Astfel, instanța de judecată relevă, că învinuirea lui M V V în această parte i-a fost adusă în contradicție cu art. 4 din Constituția Republicii Moldova, art. 1 din Protocolul adițional nr. 4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și o apreciază drept nefondată și ilegală.

Cert este faptul, că de pe urma tranzacțiilor încheiate cu partea vătămată G A și martorul S S pe care se bazează învinuirea, în rezultatul unor factori obiectivi și subiectivi a fost prejudiciat în exclusivitate inculpatul M V V .

Reieșind din faptele acestuia din urmă menționate mai sus, din analiza declarațiilor acestuia, ale părții vătămate G A și martorului S S , instanța de judecată concluzionează, că inculpatul M V V n-a comis în perioada de referință careva acțiuni în privința ultimilor, care ar nimeri sub incidența articolului nominalizat.

Conducându-se de prevederile ale **art. 101 alin.(1) Cod procedură penală**, apreciind în parte fiecare probă prezentată de către procuror din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată ajunge la concluzia, că învinuirea lui M V V în această parte este neconcretă și bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reiterează, că în conformitate cu **art. 8 alin.(3) Cod procedură penală**, *„concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului”*.

Potrivit **art. 390 alin.(1) pct. 1) Cod procedură penală**, *„sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”*.

După cum reiese din prevederile **pct. 37 alin.(2) a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Privind sentința judecătorească”, nr. 5 din 19.06.2006**, *„sentința de achitare, în cazul în care nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, se adoptă atunci când faptele incriminate inculpatului nu au avut loc ...”*.

Prin urmare, în prezența circumstanțelor analizate mai sus, având în vedere faptul că de către organul de urmărire penală n-a fost constatată comiterea de către

inculpatul M V V a careva fapte ilegale prevăzute de **art. 190 alin.(4) Cod penal**, instanța de judecată ajunge la o concluzie unică și incontestabilă – pe acest capăt de învinuire el urmează a fi achitat, întrucât **nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**.

Tot odată, instanța de judecată consideră necesar de a-i explica inculpatului C A G , că în conformitate cu pct. 34 alin.(2) art. 66 CPP are dreptul la repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, determinate de faptul atragerii ilegale la răspundere penală.

În baza celor expuse, conducându-se de **art. art. 332, 384-385, 390-394, 396-397 Cod procedură penală**, instanța de judecată,-

a hotărât:

A-l achita pe M V V pe **art. 361 alin.(1) Cod penal**, întrucât fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A înceta procesul penal prevăzut de **art. art. 27, 190 alin.(5) Cod penal** în privința lui M V V din motiv că fapta persoanei constituie o contravenție.

A înceta procesul contravențional prevăzut de **art. 106 Cod contravențional** în privința lui M V V din motivul expirării prescripției răspunderii contravenționale.

A-l achita pe M V V pe **art. 190 alin.(4) Cod penal**, întrucât nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A recunoaște după M V V dreptul la repararea prejudiciului cauzat de acțiunile nelegitime ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată în legătură cu atragerea ilegală la răspundere penală.

Sentința cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile.

Președintele ședinței: